

Ziua Mondială a Populației

În anul 1974 O.N.U. a proclamat “**Anul Internațional al Populației**” și a invitat, pentru prima dată în istorie, toate statele lumii la **Conferința Mondială a Populației** ale cărei lucrări s-au desfășurat în luna august în capitala României. În acel an numărul populației mondiale ajunsese la 4 miliarde locuitori iar 13 ani mai târziu (1987) în ziua de **11 iulie** populația lumii a atins cifra de 5 miliarde de locuitori.



Creșterea populației mondiale este o problemă globală căreia i se caută explicații științifice și i se propun strategii integrate la fel ca și celorlalte probleme care au dobândit un statut global. În acest context începând cu anii `90, România, ca și majoritatea țărilor europene, cunoaște o schimbare a evoluției demografice, creșterea fiind înlocuită de un declin demografic care se intensifică din ce în ce mai mult.

Scopul marcării Zilei Mondiale a Populației este tocmai focusarea atenției asupra urgenței și importanței problemelor legate de populație. Creșterea populației este considerată una dintre problemele globale cu impact asupra evoluției societății în general, și asupra resurselor naturale în special.

Cu cât populația Globului va crește, cu atât resursele naturale, mai ales cele neregenerabile, vor scădea, iar aglomerația umană va naște multe situații de criză. Starea precară a resurselor naturale coroborată cu înmulțirea populației creează dificultăți în privința asigurării resurselor pentru generațiile viitoare (dezvoltarea durabilă).

Un număr tot mai mare de oameni de pe Glob aduc, prin activitățile desfășurate, prejudicii atât mediului, prin epuizarea resurselor și în același timp populației, accentuându-se sărăcia în tot mai multe zone ale lumii.

Se estimează că, dacă toți locuitorii Terrei ar avea nivelul de trai al Elveției, planeta ar putea să satisfacă nevoile doar a 600 de milioane de persoane. Dimpotrivă, dacă populația s-ar putea întoarce la obiceiurile strămoșilor noștri, ar putea subsista 18-20 de miliarde de persoane.

Desigur, există nuanțe ale creșterii populației pe Glob, în sensul că în unele țări sporul demografic este mult mai mare decât posibilitățile de satisfacere a nevoilor de trai, iar în alte zone e nevoie de o populație mai mare.

Distribuția inegală a resursei umane și a resurselor naturale la nivel mondial duce la o serie de migrări ale populației din locurile unde nu mai sunt resurse spre locurile mai bogate și cu mai multe perspective de trai civilizat. Statistic vorbind, situația generală a evoluției populației la nivel de mapamond arată o creștere neconținută a acesteia, previziunile publicate la ONU în anul 1999 arătând ca în 2050 populația va atinge 8,9 miliarde de oameni.



Cu toate acestea, nu poate fi încetinit ritmul de creștere al populației, astfel că generația actuală trebuie să fie mai responsabilă față de resursele naturale și să asigure un echilibru între resurse și consum care reprezintă cheia rezolvării multor probleme prezente și viitoare. Utilizarea resurselor și serviciilor ecosistemelor naturale,

fără a ține seama de principiile dezvoltării durabile, cât și eșecul de a încorpora costurile indirecte ale furnizării acestora în prețurile lor, sunt doar trei dintre aspectele care reprezintă principalele preocupări la nivel mondial..

Evoluția fenomenelor demografice în **România** confirmă un proces lent, dar continuu, de îmbătrânire demografică la nivelul tuturor județelor, proces determinat de creșterea numărului și proporției populației adulte și vârstnice, concomitent cu scăderea numărului și a proporției populației tinere.



Prognoza populației pentru perioada 2003-2025 este concepută pe baza datelor furnizate de Institutului Național de Statistică. Din punct de vedere demografic, principalii factori care acționează asupra mărimii și structurii populației sunt fertilitatea, mortalitatea și migrația (internă și externă).

În România, mortalitatea maternă a scăzut constant în ultimii ani, de la 626 decese materne în 1989 la 34 în 2006. Cu toate acestea, comparativ cu țările din Uniunea Europeană, rata mortalității materne este mult mai ridicată, țările membre UE înregistrând în 2006 o rată a mortalității materne de 6,66 decese materne/100.000 născuți vii.

Mortalitatea maternă este unul dintre indicatorii care arată gradul de dezvoltare a unei țări. El ilustrează statutul femeilor, accesul lor la asistență medicală și competența sistemului medical de a răspunde fiecărui caz în parte. În România, pentru a micșora riscurile maternității, Ministerul Sănătății Publice, cu sprijinul Fondului ONU pentru Populație și al Organizației Mondiale a Sănătății, a demarat un proces de îmbunătățire a analizei cazurilor de mortalitate maternă și a complicațiilor sarcinii.

În România, la fel ca în Ucraina și Bulgaria, populația se află în scădere, în primul rând din cauza că cifra deceselor o depășește pe cea a nașterilor, dar și din cauza procesului de migrație. Neoficial, aproximativ patru milioane de români lucrează în străinătate. Peste 30% dintre aceștia sunt interesați să-și stabilească domiciliul peste graniță.

Județul Brașov se înscrie din punct de vedere demografic, în trendul descendent înregistrat atât la nivel regional, cât și național. Evoluția populației este influențată de sporul natural și de cel al migrației care în județul Brașov nu au valori semnificative.

Din anul 1992 și până în luna iulie a anului 2006, populația județului a scăzut cu 46.293 locuitori adică 7,6%. Perioada 2003-2006 a fost marcată de o stabilizare a ritmului de scădere a populației.

Evoluția populației județului, în perioada 1992-2006 este diferită în funcție de mediile de rezidență. Populația din mediul urban se înscrie într-un ritm descendent, scăzând cu 10,7% în timp ce în mediul rural, populația înregistrează o creștere de 2,6%.

Asigurarea cerințelor ale generațiilor actuale, fără a compromite posibilitatea generațiilor viitoare de a-și satisface propriile necesități reprezintă o soluție la criza ecologică determinată de intensă exploatare industrială a resurselor, serviciilor și degradarea continuă a mediului și caută în primul rând prezervarea calității mediului și asigurarea calității vieții în complexitatea și deci asigurarea dezvoltării durabile.